JD
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET

Høringsnotat

Sivilavdelingen
Dato: 11. mars 2026
Saksnr: 26/1172
Høringsfrist: 10. juni 2026

Endringer i forskrift om Den rettsmedisinske kommisjon

Innhold

1 Om høringsnotatet ... 1
2 Forskriften § 1 – Kommisjonens sammensetning og oppnevning til kommisjonen ... 2
2.1 Gjeldende rett ... 2
2.2 Departementets vurderinger og forslag ... 3
3 Forskriften § 4 – Kommisjonens sekretariat ... 4
3.1 Gjeldende rett ... 4
3.2 Departementets vurderinger og forslag ... 4
4 Forskriften § 5 – Kommisjonens saksbehandling ... 5
4.1 Gjeldende rett ... 5
4.2 Departementets vurderinger og forslag ... 5
5 Forskriften § 6 - Innstillingsrådet for Den rettsmedisinske kommisjon ... 6
5.1 Gjeldende rett ... 6
5.2 Departementets vurderinger og forslag ... 7
6 Andre endringer ... 7
7 Økonomiske og administrative konsekvenser ... 8
Forslag til forskrift om endring i forskrift om Den rettsmedisinske kommisjon ... 9

1 Om høringsnotatet

Justis- og beredskapsdepartementet foreslår i dette høringsnotatet endringer i forskrift 13. februar 2018 nr. 240 om Den rettsmedisinske kommisjon. Formålet med endringene er først og fremst at forskriften skal gi en samlet og oppdatert regulering av oppnevningen av medlemmene til kommisjonen. Myndigheten til å oppnevne medlemmer til Den rettsmedisinske kommisjon ble fra og med 2023 delegert til Statens sivilrettsforvaltning. Endringene som foreslås i dette høringsnotatet er i hovedsak forskriftsfesting av gjeldende ordning.

Saksinngangen til Den rettsmedisinske kommisjon har økt de senere årene. Det er viktig at kommisjonen er sammensatt på en måte som gjør at den kan håndtere den økte saksmengden effektivt, samtidig som det legges til rette for en tilfredsstillende kvalitet og kontroll av det rettsmedisinske arbeidet. Det foreslås på denne bakgrunn enkelte endringer for å gi kommisjonen noe mer fleksibilitet. Herunder foreslås det å åpne for at gruppeleder kan beslutte at saker kan behandles av ett kommisjonsmedlem dersom det er forsvarlig og hensiktsmessig. Dette forslaget og flere av de øvrige forslagene i høringsnotatet har bakgrunn i innspill fra Statens sivilrettsforvaltning og Den rettsmedisinske kommisjon.

Forslaget i høringsnotatet vil medføre at alle reguleringer knyttet til kommisjonens sammensetning og rekruttering samles i forskriften. Rundskriv G-04/2018 om rekruttering og oppnevning av medlemmer til Den rettsmedisinske kommisjon vil kunne oppheves som følge av de foreslåtte endringene.

2 Forskriften § 1 – Kommisjonens sammensetning og oppnevning til kommisjonen

2.1 Gjeldende rett

Den rettsmedisinske kommisjon er hjemlet i straffeprosessloven § 146. Etter bestemmelsens første ledd første punktum skal det for hele riket være en rettsmedisinsk kommisjon som veiledende organ i rettsmedisinske spørsmål. Kommisjonen skal gjennomgå innkomne rettsmedisinske erklæringer og uttalelser, jf. straffeprosessloven § 147 tredje ledd. Finner kommisjonen vesentlige mangler, skal den gjøre påtalemyndigheten eller retten oppmerksom på det. Etter straffeprosessloven § 146 andre ledd gir Kongen nærmere regler for kommisjonen og dens arbeidsordning. Kongens kompetanse er delegert til Justis- og beredskapsdepartementet, jf. delegeringsvedtak 2. september 2022.

Kommisjonens medlemmer skal etter forskrift om Den rettsmedisinske kommisjon § 1 andre ledd oppnevnes av Justis- og beredskapsdepartementet. Denne myndigheten ble delegert til Statens sivilrettsforvaltning fra og med 1. januar 2023, jf. tildelingsbrev 19. desember 2022 til Statens sivilrettsforvaltning punkt 4.6. Medlemmene til kommisjonen oppnevnes for fire år av gangen, jf. forskriften § 1 andre ledd. Departementet fastsetter antall grupper, inndeling etter fagområder og antall medlemmer i kommisjonen, jf. § 1 første ledd.

Selve rekrutterings- og oppnevningsprosessen til Den rettsmedisinske kommisjon, er bare delvis regulert i forskriften. Den er mer utførlig beskrevet i rundskriv G-04/2018. Etter rundskrivet skal Justis- og beredskapsdepartementet oppnevne et innstillingsråd for Den rettsmedisinske kommisjon. Innstillingsrådet skal gi en rådgivende innstilling til det oppnevnende organet, som nå er Statens sivilrettsforvaltning. Rundskrivet beskriver også hvordan søknadene skal behandles. Det fremgår av rundskrivet at søknader skal sendes til Statens sivilrettsforvaltning, som utarbeider og oversender en liste med aktuelle kandidater med vedlagt dokumentasjon til innstillingsrådet. Innstillingsrådet vurderer kandidatene og utarbeider en rådgivende innstilling til det oppnevnende organet. I rundskrivet stilles også krav til innstillingens innhold, hvordan oppnevningen skal gjennomføres og hva oppnevningsbrevet skal inneholde.

Adgangen til å løse et medlem fra vervet er ikke regulert i forskrift eller omtalt i rundskrivet i dag.

2.2 Departementets vurderinger og forslag

Som nevnt over er departementets kompetanse til å oppnevne medlemmer til kommisjonen delegert til Statens sivilrettsforvaltning. Departementet foreslår at dette skal fremgå direkte av forskriften.

Departementet foreslår videre at kommisjonens leder overtar oppgaven med å fastsette antall grupper, inndeling etter fagområder og antall medlemmer i kommisjonen etter første ledd. Kommisjonens leder kjenner fagfeltene og kommisjonens sakstilfang, og har derfor bedre forutsetninger for å tilrettelegge for en hensiktsmessig organisering av kommisjonen. Departementet forutsetter at kommisjonens leder involverer sekretariatet i dette arbeidet, ettersom det vil være av praktisk betydning for sekretariatets arbeid.

Departementet foreslår å regulere i forskriften at oppnevning skal skje etter offentlig utlysning og rådgivende innstilling fra et innstillingsråd, jf. departementets forslag til endring i forskriften § 1 tredje ledd. Dette er en kodifisering av gjeldende praksis. Departementet forutsetter, slik det også fremgår av rundskrivet i dag, at Statens sivilrettforvaltning i god tid før oppnevning, gjennom kunngjøring i relevante norske og skandinaviske medier, inviterer kandidater til å melde sin interesse for verv i kommisjonen. Rekrutteringsmodellen til kommisjonen skal bidra til at man når ut til relevante aktører i fagmiljøet og være med på å skape et bredt rekrutteringsgrunnlag.

Departementet foreslår videre å regulere adgangen til å løse et medlem fra vervet i forskriften § 1. Bakgrunnen for dette forslaget er et innspill fra Statens sivilrettsforvaltning, som mener at det er et praktisk behov for en slik bestemmelse. Departementet foreslår en tilsvarende regulering som i lov. 20. juni 2025 nr. 81 om saksbehandlingen i offentlig forvaltning (forvaltningsloven) § 87 første og andre ledd. Det vises til departementets merknader til bestemmelsen i Prop. 79 L (2024-2025):

«Etter *første ledd* kan oppnevningsmyndigheten løse et medlem fra vervet etter to ulike grunnlag. Det første grunnlaget er når medlemmet selv ber om det av personlige grunner. Eksempler på slike personlige grunner kan være at medlemmets livssituasjon eller arbeidsbyrde endrer seg, og at det derfor ønsker å bli løst fra vervet. Vilkåret bør ikke forstås for strengt. Det stilles ikke bestemte formkrav til anmodningen eller beslutningen om å løse et medlem fra vervet etter dette grunnlaget.

Det andre grunnlaget i første ledd gir forvaltningsorganet adgang til å løse et medlem fra vervet når medlemmet grovt har krenket plikter som følger med vervet. Også i slike tilfeller kan imidlertid medlemmet selv be om å bli løst fra vervet av personlige grunner, og oppnevningsmyndigheten står da fritt til å bestemme hvilket grunnlag som skal brukes. Eksempler på forhold som kan medføre at et medlem grovt har krenket sine plikter, er korrupsjon og klare brudd på taushetsplikts- eller habilitetsbestemmelser. Andre eksempler er situasjoner der et medlem over tid ikke stiller på møter uten gyldig forfall, eller konsekvent stiller uforberedt slik at sakene ikke kan behandles på en forsvarlig måte. En avgjørelse om å løse et medlem fra vervet på dette grunnlaget vil ofte være et enkeltvedtak, se punkt 15.4.2.

For at oppnevningsmyndigheten skal kunne bruke det andre grunnlaget, må den finne at det er sannsynliggjort at medlemmet har krenket sine plikter. Det er ikke tilstrekkelig at

det foreligger en mistanke om kritikkverdige forhold. Hvis en person har status som siktet i en straffesak som gjelder straffbare forhold begått i forbindelse med utøvelsen av vervet, vil vilkårene for å løse personen fra vervet normalt være oppfylt. Bestemmelsen gir bare hjemmel for å løse et medlem fra vervet når det har krenket plikter som er knyttet til utøvelsen av vervet i nemnda. Straffbare handlinger som ikke henger sammen med vervet, kan etter omstendighetene gi grunnlag for å løse medlemmet fra vervet i medhold av andre ledd.

Andre ledd gir oppnevningsmyndigheten en begrenset adgang til å løse et medlem fra vervet mot medlemmets vilje dersom det er nødvendig for at nemnda skal kunne ivareta sine oppgaver. Bestemmelsen kan for eksempel komme til anvendelse i en situasjon der samarbeidsproblemer mellom medlemmer i nemnda har utviklet seg til en fastlåst konflikt som hindrer nemnda i å fungere på en forsvarlig måte. Kravet til nødvendighet innebærer i et slikt tilfelle at andre og mindre inngripende tiltak for å løse opp i konfliktен ikke er tilstrekkelige. Bestemmelsen kan også være aktuell når et medlem har opptrådt utenfor nemnda på en slik måte at medlemmet og nemnda ikke lenger har den allmenne tilliten som er nødvendig for å utføre sine oppgaver.»

Departementet foreslår at det tilsvarende skal gjelde for opphør av verv som medlem i Den rettsmedisinske kommisjon.

Departementet foreslår av pedagogiske grunner enkelte mindre justeringer i rekkefølgen på leddene i forskriften § 1.

Omtalen av oppnevninger av medlemmer til kommisjonen i rundskrivet er detaljert, og på visse punkter utdatert. Departementet foreslår i dette høringsnotatet å løfte visse deler av rundskrivet til forskriften. Etter departementets syn er det ikke nødvendig med en så detaljert regulering av prosessen som det er beskrevet i rundskrivet i dag, slik at rundskrivet før øvrig kan oppheves. At departementet ikke gir et rundskriv om rekruttering og oppnevning av medlemmer til Den rettsmedisinske kommisjon, er imidlertid ikke til hinder for at Statens sivilrettsforvaltning lager interne retningslinjer eller lignende som utfyller de relevante bestemmelsene i straffeprosessloven og forskrift om Den rettsmedisinske kommisjon.

3 Forskriften § 4 – Kommisjonens sekretariat

3.1 Gjeldende rett

Det følger av forskrift om Den rettsmediske kommisjon § 4 at kommisjonen skal ha et sekretariat som ansettes av departementet etter at kommisjonens leder er hørt, og at sekretariatet skal ledes av en jurist. Videre følger en beskrivelse av sekretariatets arbeidsoppgaver, og en henvisning til arbeidsoppgavene til Nasjonal enhet for rettspsykiatrisk sakkyndighet.

3.2 Departementets vurderinger og forslag

Departementet foreslår å videreføre gjeldende § 4, men med enkelte endringer. De foreslåtte endringene innebærer først og fremst å regulere i forskriften at det er Statens sivilrettsforvaltning som skal være sekretariat for Den rettsmedisinske kommisjon. Det foreslås samtidig å fjerne vilkåret om at sekretariatet skal ledes av en jurist. Bakgrunnen for dette forslaget er et innspill fra Statens sivilrettsforvaltning om at det ikke er avgjørende at lederen for sekretariatet har nettopp denne fagbakgrunnen. Statens sivilrettsforvaltning har i denne

sammenhengen vist til at det som sekretariat har tilgang på den juridiske kompetansen som trengs, og at det allerede følger av forskriften at sekretariatet skal gi juridisk bistand. Dette følger for øvrig også av hovedinstruksen til Statens sivilrettsforvaltning. Departementet har foreslått å justere ordlyden i forskriften i tråd med dette.

I stedet for at bestemmelsen lister opp de ulike arbeidsoppgavene til sekretariatet, foreslår departementet at det skal fremgå av forskriften at sekretariatet skal gi «juridisk og administrativ» bistand til kommisjonen. Opplistingen i bestemmelsen i dag er ikke uttømmende for de oppgavene som sekretariatet faktisk utfører, og oppgavene kan også endre seg ut fra tiden og behovet til kommisjonen. Det er derfor behov for en mer generell bestemmelse.

Videre foreslår departementet at henvisningen til forskriften om rettspsykiatriske undersøkelser og sakkyndige i første ledd siste punktum fjernes. Henvisningen er av opplysningshensyn og er etter departementets syn ikke lenger nødvendig.

4 Forskriften § 5 – Kommisjonens saksbehandling

4.1 Gjeldende rett

Etter straffeprosessloven § 147 andre ledd gir Kongen nærmere regler for kommisjonen og dens arbeidsordning. Forskrift om Den rettsmedisinske kommisjon § 5 regulerer kommisjonens saksbehandling. Etter forskriften skal faggruppene behandle de sakene som faller innenfor deres fagområder. Saksbehandlingen i den enkelte gruppen besluttes av gruppeleder i samråd med kommisjonens leder. Hver sak skal behandles som hovedregel av tre eller minst to medlemmer. Gruppelederen avgjør hvem som skal behandle den enkelte sak.

Kommisjonen anser domstolloven §§ 106 og 108 om habilitet som retningsgivende for kommisjonens medlemmer.

4.2 Departementets vurderinger og forslag

Departementet foreslår å åpne for at gruppeleder kan beslutte at en sak skal behandles av bare ett medlem dersom det er forsvarlig og hensiktsmessig. Formålet med forslaget er å bidra til mer fleksibilitet og en mer effektiv saksbehandling, samtidig som at en opprettholder en forsvarlig saksbehandling i kommisjonen. Bakgrunnen for forslaget er et innspill fra Statens sivilrettsforvaltning og kommisjonen, som vurderer at det i enkelte tilfeller er tilstrekkelig at bare ett medlem behandler saken. Bakgrunnen for innspillet er at saksinngangen har økt betraktelig over tid, og at det i mange saker ikke gis merknader. Eksempler på saker der det etter omstendighetene kan være forsvarlig og hensiktsmessig at bare ett medlem behandler saken, er avvisningssaker og saker der konklusjonen er naturlig død. Kommisjonens leder og gruppeleder er etter departementet syn nærmest til å vurdere hvor mange medlemmer de ulike sakene bør behandles av. Departementet ber om høringsinstansenes innspill til dette forslaget.

Departementet foreslår videre å regulere habilitet i forskriften § 5. Å forskriftsfeste egne habilitetsregler for kommisjonen vil gjøre det enklere å forutse i hvilke tilfeller kommisjonsmedlemmer vil være inhabile. Slike regler tydeliggjør

også viktigheten av at kommisjonens medlemmer er habile i de sakene de behandler.

Forslaget til habilitetsregler for kommisjonens medlemmer tar utgangspunkt i straffeprosessloven § 142, som gjelder sakkyndiges habilitet. Etter § 142 første ledd bør det som sakkyndig ikke oppnevnes noen som etter domstolloven § 106 eller § 108 ville vært inhabil som dommer når det kan unngås. Etter andre ledd bør det som regel heller ikke oppnevnes sakkyndige som står i avhengighetsforhold til hverandre. Bestemmelsene som det vises til i domstolloven regulerer både de klare tilfellene av inhabilitet, for eksempel på grunn av slektskap, men også de tilfellene der det foreligger særegne omstendigheter som er egent til å svekke tilliten til vedkommendes habilitet. Vurderingen av om det foreligger særegne omstendigheter som er egnet til å svekke tilliten til en sakkyndiges upartiskhet, er blant annet nærmere behandlet i HR-2020-1140-A avsnitt 20 følgende. Der fremgår det at vurderingen, etter fast praksis, har en subjektiv og en objektiv side. I avgjørelsen avsnitt 25 skriver ankeutvalget: «For sakkyndige innebærer dette, for det første, at det ikke må foreligge omstendigheter som gjør at den sakkyndige *subjektivt* ikke vil være i stand til å gi en upartisk vurdering uten å skjele til irrelevante hensyn. For det andre må det ikke foreligge forhold som etter en *objektiv* målestokk gir omverdenen rimelig og saklig grunn til å tvile på den sakkyndiges upartiskhet».

Departementet antar det vil være hensiktsmessig at tilsvarende habilitetsregler som gjelder for dommere og sakkyndige, gjelder for medlemmer av kommisjonen. I departementets forslag er det, i likhet med straffeprosessloven, lagt opp til en «bør» og ikke en «skal»-regel. Utgangspunktet er likevel at et medlem som er inhabil, ikke skal behandle den aktuelle sakkyndigerklæringen. Unntak kan tenkes dersom det er mangel på annen tilgjengelig ekspertise på området og det ikke er mulig å avhjelpe dette, for eksempel gjennom å tilkalle sakkyndige utenfor kommisjonen til å ta del i behandlingen av en sak, jf. forskriften § 1 siste ledd.

Departementet ber om innspill knyttet til om det også bør fremgå av bestemmelsen at kommisjonens medlemmer som regel heller ikke bør behandle saker der medlemmet står i et avhengighetsforhold til den sakkyndige som har skrevet erklæringen, slik det fremgår av straffeprosessloven § 141 andre ledd.

Som nytt femte ledd foreslår departementet å regulere kommisjonsmedlemmenes taushetsplikt. I dag ivaretas taushetsplikten gjennom at medlemmene undertegner taushetserklæringer. Departementet mener at taushetsplikten bør fremgå av forskriften, og foreslår en lignende regulering som for Gjenopptakelses-kommisjonen, jf. straffeprosessloven § 396 fjerde ledd.

5 Forskriften § 6 - Innstillingsrådet for Den rettsmedisinske kommisjon

5.1 Gjeldende rett

I dag er Innstillingsrådet for Den rettsmedisinske kommisjon omtalt i rundskrivet punkt 3. I første avsnitt i rundskrivet fremgår det at Justis- og beredskapsdepartementet oppnevner et innstillingsråd som skal fungere i hele oppnevningsperioden, og at innstillingsrådet bør oppnevnes ett år før den dato oppnevningen skal gjelde fra. Videre følger det av rundskrivet at innstillingsrådet

skal bestå av seks medlemmer og fire varamedlemmer. Fire medlemmer skal ha bakgrunn fra fag- og forskningsmiljøer, påtalemyndigheten eller domstolen. Minst to av medlemmene bør ha erfaring fra arbeid som sakkyndig i straffesaker og minst to medlemmer bør ha erfaring fra Den rettsmedisinske kommisjon. Det skal innhentes forslag til medlemmer fra relevante organer, herunder Domstoladministrasjonen, Helse- og omsorgsdepartementet, Riksadvokaten og Statens sivilrettsforvaltning.

5.2 Departementets vurderinger og forslag

Departementet foreslår en ny forskriftsbestemmelse om Innstillingsrådet for Den rettsmedisinske kommisjon. Departementets forslag til forskriftsbestemmelse innebærer i all hovedsak en kodifisering av gjeldende praksis.

Departementet har forstått det slik at medlemmenes og varamedlemmenes arbeidsbelastning har vært mindre enn først antatt, og at det ikke nødvendigvis er behov for seks medlemmer og fire varamedlemmer. Departementet foreslår derfor å regulere i forskriften at innstillingsrådet skal ha fem medlemmer og to varamedlemmer.

Departementet foreslår også å regulere i forskriften hvilke kvalifikasjoner medlemmene av Innstillingsrådet skal besitte. Etter departementets syn er det ikke hensiktsmessig å videreføre en like detaljert regulering av sammensetningen i forskriften, som det har vært i rundskrivet. Samtidig er det viktig at innstillingsrådet har den erfaringen og kunnskapen som er nødvendig for å gjøre faglige vurderinger av søkernes formelle og reelle kvalifikasjoner. Departementet foreslår derfor å regulere i forskriften at medlemmene i Innstillingsrådet skal ha bakgrunn fra relevante fag- og forskningsmiljøer, påtalemyndigheten eller domstolene. Departementet vil tilstrebe å oppnevne medlemmer med erfaring fra arbeid som sakkyndig i straffesaker eller fra Den rettsmedisinske kommisjon, og vil fortsatt innhente forslag til kandidater fra relevante organer. Det foreslås imidlertid ikke å regulere dette i forskriften.

Departementet foreslår at oppnevningsperioden for medlemmene av innstillingsrådet skal sammenfalle med kommisjonens oppnevningsperiode. Da vil innstillingsrådet ha nær fire år på å bli kjent med kommisjonen og dens arbeid, før rådet skal skrive innstilling til valg av nye medlemmer. I praksis må oppnevningen til innstillingsrådet skje i god tid før oppnevningsperioden starter.

Avslutningsvis foreslår departementet å regulere i forskriften at kommisjonens leder kan delta i innstillingsrådets møter og avgi en skriftlig uttalelse med sin anbefaling. Anbefalingen skal vedlegges innstillingen. Kommisjonens leder deltar ikke når innstillingsrådet behandler innstillingen til vervet som kommisjonens leder. Dette forslaget er en kodifisering av gjeldende praksis.

6 Andre endringer

I forskriften § 3 foreslår departementet å ta inn at kommisjonen skal gjennomgå «og vurdere» innsendte erklæringer og uttalelser. Dette er for at forskriften skal samsvare med reguleringen i straffeprosessloven. Det foreslås ikke andre endringer i reguleringen av kommisjonens oppgaver, men departementet ber om høringsinstansenes syn på om det er nødvendig å endre dagens regulering. For eksempel om kommisjonens oppgaver bør reguleres mer likt som reguleringen for

Barnesakkyndig kommisjon, jf. forskrift 12. august 2022 nr. 1430 om Barnesakkyndig kommisjon § 3.

Departementet ber også om høringsinstansenes syn på om det er nødvendig med andre endringer i forskriften.

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene innebærer i hovedsak en forskriftsfesting av gjeldende praksis og vil derfor ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Forslag til forskrift om endring i forskrift om Den rettsmedisinske kommisjon

I

I forskrift 13. februar 2018 nr. 240 om Den rettsmedisinske kommisjon gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

§ 1 *Kommisjonens sammensetning og oppnevning til kommisjonen*

Medlemmene av Den rettsmedisinske kommisjon oppnevnes av Statens sivilrettsforvaltning for inntil fire år av gangen. Oppnevning skal skje etter offentlig utlysing og rådgivende innstilling fra Innstillingsrådet for Den rettsmedisinske kommisjon, jf. § 6.

Det skal oppnevnes en leder og en nestleder i kommisjonen. *Kommisjonen skal være inndelt i faggrupper, og det skal oppnevnes* en leder for hver gruppe i kommisjonen. Kommisjonens leder og gruppeledere skal ha det faglige ansvaret for henholdsvis kommisjonens og gruppenes virksomhet. *Kommisjonens leder fastsetter nærmere organisering av kommisjonen, herunder antall grupper, inndeling etter fagområder og antall medlemmer per faggruppe.*

Ved behov kan gruppeleder tilkalle sakkyndige utenfor kommisjonen til å ta del i behandlingen av en sak.

Statens sivilrettsforvaltning kan løse et medlem fra vervet hvis medlemmet ber om det av personlige grunner, eller hvis medlemmet grovt har krenket plikter som følger med vervet. I særlige tilfeller kan Statens sivilrettsforvaltning løse et medlem fra vervet hvis det er nødvendig for at kommisjonen skal ivareta sine oppgaver.

§ 3 skal lyde:

§ 3 *Kommisjonens oppgaver*

Den rettsmedisinske kommisjon skal i samsvar med straffeprosessloven § 147 tredje ledd gjennomgå *og vurdere* innsendte erklæringer og uttalelser. Kommisjonen kan anmode sakkyndige om å gi en skriftlig tilleggserklæring innen en passende frist. Kommisjonen underretter retten, påtalemyndigheten, og den som har avgitt erklæringen, om sin vurdering. Den underretter på samme måte hvis den finner at det bør foretas ytterligere undersøkelser. Den rettsmedisinske kommisjon utarbeider etter innspill fra Domstoladministrasjonen og Riksadvokaten et graderingssystem for tilbakemelding til retten. I straffesaken legges uttalelsen fra kommisjonen ved den sakkyndige erklæringen. Den rettsmedisinske kommisjon skal

a. bistå retten, påtalemyndigheten, forsvarere, bistandsadvokater, sakkyndige, Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker, justismyndigheter, helsemyndigheter og andre aktuelle myndigheter i rettsmedisinske spørsmål.

b. utarbeide maler for hvordan typiske mandater kan utformes og gjøre dem tilgjengelig på kommisjonens nettsider

c. ha ansvar for opplæring av sakkyndige og

d. gi departementet en årlig beretning om sin virksomhet.

§ 4 første ledd skal lyde:

§ 4 *Kommisjonens sekretariat*

Statens sivilrettsforvaltning skal være sekretariat for Den rettsmedisinske kommisjon. Sekretariatet skal *gi juridisk og administrativ* bistand til *kommisjonen, herunder* føre arkiv.

§ 5 skal lyde:

§ 5 *Kommisjonens saksbehandling*

Faggruppene behandler de sakene som faller innenfor deres fagområder. Saksbehandlingen i den enkelte *gruppen* besluttes av gruppeleder i samråd med kommisjonens leder. Hver sak behandles som hovedregel av tre *eller to* medlemmer. *Gruppelederen kan beslutte at en sak skal behandles av ett medlem dersom det er forsvarlig og hensiktsmessig.* Gruppelederen avgjør hvem som skal behandle den enkelte sak. *Gruppelederen* kan beslutte at en sak skal behandles i møte.

Kommisjonens medlemmer bør ikke behandle en sak der medlemmet etter domstolloven § 106 eller § 108 ville ha vært inhabil som dommer.

Kommisjonens vurdering av behandlede erklæringer og eventuelle dissenser skal begrunnes skriftlig.

Når kommisjonens leder eller en gruppeleder ønsker det, trer kommisjonen sammen til felles møte. Kommisjonen er vedtaksfør når minst to medlemmer av hver gruppe deltar.

Kommisjonens medlemmer og andre som handler på vegne av den, har taushetsplikt etter reglene i domstolloven § 63 a.

§ 6 skal lyde:

§ 6 *Innstillingsrådet for Den rettsmedisinske kommisjon*

Innstillingsrådet for Den rettsmedisinske kommisjon skal avgi innstilling i forbindelse med oppnevning av medlemmer til kommisjonen. Innstillingsrådet skal bestå av fem medlemmer og to varamedlemmer. Medlemmene skal ha bakgrunn fra relevante fag- og forskningsmiljøer, påtalemyndigheten eller domstolene.

Justis- og beredskapsdepartementet oppnevner medlemmene for inntil fire år av gangen, og fastsetter hvilket medlem som skal være leder for innstillingsrådet.

Kommisjonens leder kan delta i innstillingsrådets møter og avgi en skriftlig uttalelse med sin anbefaling. Uttalelsen skal vedlegges innstillingen.

II

Forskriften trer i kraft straks.